โปรแกรมการติดตามและตรวจสอบการจับปลาทูน่า
กรมงานบริการประมงทางทะเลแห่งชาติ
ทบวงการปกครองเกี่ยวกับมหาสมุทรและอุตุนิยมวิทยาแห่งชาติ
กระทรวงพาณชิณย์แห่งสหรัฐอเมริกา

หลักสูตรการฝึกอบรมของกัปตันเพื่อความปลอดภัยของปลาโลมา

23 มีนาคม 2559

ส่งอีเมลคำถามเป็นภาษาอังกฤษ

ไปยังโปรแกรมการการติดตามและตรวจสอบการจับปลาทูน่าที่:

swrtuna.track@noaa.gov

เอกสารนี้มีให้บริการทางออนไลน์ที่ http://www.nmfs.noaa.gov/pr/dolphinsafe

บทนำ

เพื่อวัตถุประสงค์การรับรองคุณสมบัติปลาทูน่าว่าเป็นปลาทูน่าที่ "รักษาความปลอดภัยของปลาโลมา" กฎหมายในสหรัฐอเมริกากำหนดให้*ต้องมีประกาศหรือแถลงการณ์รับรองเป็นลายลักษณ์อักษรจากกัปตันเรือ* ว่าไม่มีความประสงค์ที่จะใช้ อวนล้อมจับหรือเครื่องมือจับปลาอื่น ๆ นำไปปรับใช้หรือใช้งานเพื่อล้อมจับปลาโลมาในระหว่างการออกหาปลาที่แหล่งจับปลาทูน่าและรับรองว่าไม่มีการฆ่าปลาโลมาหรือทำให้ได้รับบาดเจ็บสาหัสจากกลุ่มของอวนล้อมจับหรือการปรับใช้เครื่องมือจับปลาอื่น ๆ ในแหล่งที่จับปลาทูน่า

กำหนดบังคับใช้***เริ่มตั้งแต่หรือหลังจากวันที่ 21 พฤษภาคม 2559 เป็นต้นไป*** ใบรับรองการสำเร็จหลักสูตรนี้ของกัปตันเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมีสำหรับการออกเรือหาปลาทุกๆเที่ยว(ยกเว้นเรืออวนล้อมขนาดใหญ่ที่จับปลาในมหาสมทรแปซิฟิกเขตร้อนภาคตะวันออกที่มีความจุระวางขับมากกว่า 400 ตัน (362.8 เมตริกตัน))

แม่แบบคำประกาศของกัปตันเรือฉบับล่าสุดมีให้บริการที่:
http://www.nmfs.noaa.gov/pr/dolphinsafe/cst.htm

หลักสูตรการฝึกอบรมจะครอบคลุมใน 4 หัวข้อหลัก:

A. การระบุบ่งชี้ปลาโลมาในวงศ์ตระกูล *เดลฟินิแด* (Delphinidae)

B. การระบุบ่งชี้การปรับใช้เครื่องมือแบบตั้งใจหรือการล้อมจับ ปลาโลมา

C. การระบุบ่งชี้การตายของปลาโลมา (นั่นคือ การตาย) และการได้รับบาดเจ็บสาหัส

D. การคัดแยกปลาทูน่าที่ *ได้มา* จากการรักษาความปลอดภัยของปลาโลมา (dolphin-safe tuna) ออกจาก ปลาทูน่าที่ *ไม่ได้* มาจากรักษาความปลอดภัยของปลาโลมา (non-dolphin-safe tuna)

ภาพแบบต่อไปนี้ดัดแปลงมาจากเอกสารเผยแพร่ขององค์กรอาหารและเกษตรกรรมแห่งองค์การสหประชาชาต (FAO) เรื่อง “Marine Mammals of the World” (สัตว์ทะเลที่เลี้ยงลูกด้วยนมในโลก) ของ Thomas A. Jefferson, Stephen Leatherwood, and Marc A. Webber; 1993

สามารถดูเอกสารนี้หรือดาวน์โหลดได้จากเว็บไซต์ของ FAO ที่

http://www.fao.org/docrep/009/t0725e/t0725e00.htm

สรุปศัพท์เทคนิคพร้อมภาพแบบ

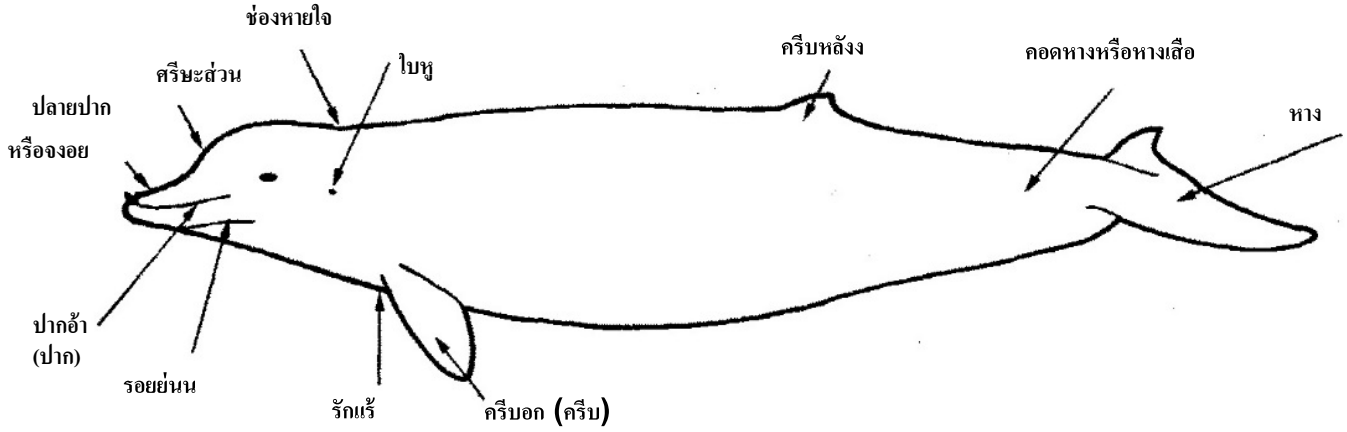

ตัวอย่างครีบหลัง

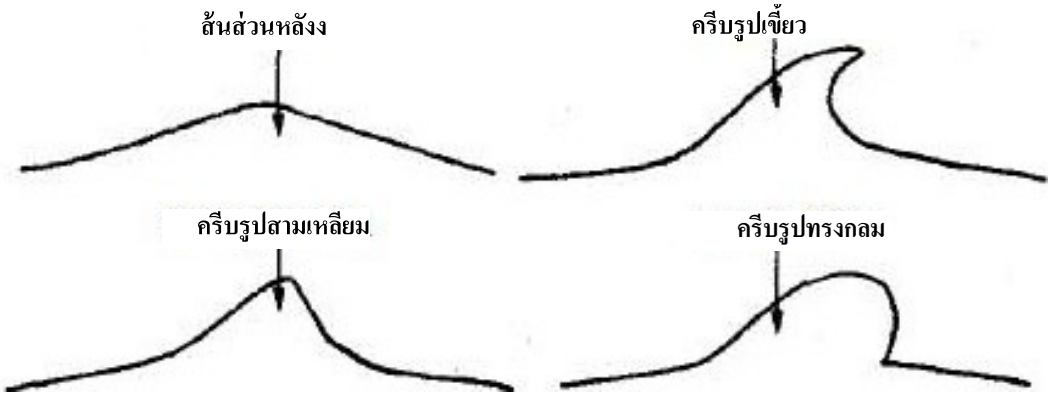

A) การระบุบ่งชี้ปลาโลมาในวงศ์ตระกูล *เดลฟินิแด* (Delphinidae)

วัตถุประสงค์ :กรมงานบริการประมงทางทะเลแห่งชาติไม่ต้องการให้กัปตันเรือระบุลึกลงไปถึงระดับสายพันธ์หรือสปีชี่ส์ อย่างไรก็ตาม กัปตันเรือจะต้องสามารถระบุได้ว่าปลาแต่ละตัวเป็นปลาโลมาในวงศ์ ตระกลู *เดลฟินแดิ* (Delphinidae)หรือไม่

- ปลาโลมาเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่มีรูหายใจเดี่ยว มีฟันและไม่มีฟัน
- ปลาโลมาเป็นสัตว์ในวงศ์ตระกูล *เดลฟินิแด* (Delphinidae)
- ลักษณะของสัตว์ส่วนใหญ่ในวงศ์ตระกูล *เดลฟินิแด* (Delphinidae)
    - มีขนาดตั้งแต่ 1 ถึง 1.8 เมตรสำหรับปลาโลมาที่ขนาดเล็กที่สุด และ ไปจนถึงสูงสุดที่ 9.8 เมตรสำหรับวาฬเพชรฆาตตัวผู้ที่ขนาดใหญ่ที่สุด
    - มีถิ่นที่อยู่อาศัยในทะเล
    - มีจงอยปากที่สังเกตเห็นได้ชัด แต่มีบางข้อยกเว้นสำหรับวาฬนำร่อง (Pilot Whale) วาฬเพชรฆาตแปลง (False Killer Whale) ปลาโลมาแห่งริสโซ (Risso's dolphin) และวาฬเพชรฆาต (Killer Whale)
    - มีฟันที่เรียวหรือลาดเอียง
    - มีครีบรูปเขี้ยวอยู่ใก้ลกับกลางหลังของปลาโลมา (ดูภาพแบบในหน้าที่แล้ว) รูปเขี้ยวหมายถึง "โค้ง" ที่ขอบด้านหลัง อย่างไรก็ดี ปลาโลมาชนิดวาฬนอร์ทเทิร์นไรท์ (Northern Light Whale) จะไม่มีครีบหลัง

ถึงแม้จะมีข้อยกเว้นสำหรับข้ออธิบายข้างต้นทั้งหมด แต่ปลาโลมาส่วนใหญ่มีคุณลักษณะดังที่กล่าวมา

สามารถดูข้อมูลสำหรับการจำแนกแต่ละสายพันธ์หรือสปีชี่ส์ของปลาโลมาได้ในบทหัวข้อที่เหมาะสมของเอกสาร เผยแพร่ "Marine Mammals of the World" ของ FAO คลิก ที่นี่ เพื่อดูหรือดาวน์โหลดเอกสารเผยแพร่จากเว็บไซต์ของ FAO

คุณยังจะต้องพิมพ์ที่อยู่เว็บต่อไปนี้ลงในอินเทอร์เน็ตเบราเซอร์ ของคุณเพื่อดูเอกสารเผยแพร่ทางออนไลน์:

http://www.fao.org/docrep/009/t0725e/t0725e00.htm

B) การระบุบ่งชี้การปรับใช้ เครื่องมือแบบตั้งใจหรือการล้อมจับปลาโลมา

ไม่ว่าครั้งใดๆถ้าหากมีการใช้เรืออวนล้อมจับหรือเครื่องมือจับปลาที่ประยุกต์ใช้อย่างตั้งใจเพื่อที่จะใช้ในการล้อมปลาโลมาระหว่างการหาปลาทูน่า ปลาทูน่า***ทั้งหมด*** ที่จับมาจากการออกหาปลาจะ***ไม่ได้***รับการรับรองคุณสมบัติว่า*ได้มา*จากการรักษาความปลอดภัยของปลาโลมา (dolphin-safe tuna)

ตัวอย่างเช่น ในการพิจารณาว่าเป็นการจับโดยไม่ตั้งใจและจะไม่ถูกพิจารณาว่าเป็นการวาง อวนล้อมจับหรือเครื่องมือจับปลาอื่นๆที่ใช้จับปลาโลมา***อย่างตั้งใจ*** ก็ต่อเมื่อ เรืออวนล้อมจับมองเห็นปลาโลมาในพื้นที่วงล้อมจับของอวน ***หลังจาก*** การวางอวนได้เริ่มต้นแล้วเท่านั้น (เช่น เรือกรรเชียงเล็กได้ถูกปล่อยออกไปแล้ว)

C) การระบุบ่งชี้การตายของปลาโลมา และการได้รับบาดเจ็บสาหัส

การกำหนดว่าเป็นการตาย:

• ปลาโลมาที่พบว่าตายโดยมีผลมาจากการวางอวนจับปลาหรือการปรับใช้เครื่องมือจับปลาอื่น ๆในการจับปลาทูน่า อีกนัยหนึ่งคือ การตายของปลาโลมาหมายถึงชีวิตของปลาโลมาสิ้นสุดลงและถึงแก่ความตาย

การกำหนดว่าเป็นการได้รับบาดเจ็บสาหัส:

• ปลาโลมาที่ "ได้รับบาดเจ็บสาหัส" หมายถึงการที่ปลาโลมาได้รับบาดเจ็บที่มี*ความเป็นไปได้มากที่จะไม่*นำไปสู่ความตายของมัน

• 2 ประการต่อไปนี้ช่วยให้กัปตันเรือสามารถประเมินผลการได้รับบาดเจ็บของปลาโลมาได้ รายการดังที่จะกล่าวนี้ครอบคลุมเฉพาะการได้รับบาดเจ็บที่มองเห็นได้ในระหว่างกิจกรรมการจับปลา

1) การได้รับบาดเจ็บดังต่อไปนี้บ่งชี้ถึงการได้รับบาดเจ็บสาหัส:

• ปลาโลมาได้กลืนเครื่องมือจับปลา เช่น ตะขอเบ็ด

• ปลาโลมาถูกนำขึ้นมาบนเรือหลังจากถูกจับ

• ตะขอเบ็ดตกปลาติดอยู่ในหัวของปลาโลมา

• เครื่องมือจับปลาติดอยู่กับปลาโลมาในขณะที่ว่ายนำอย่างอิสระที่อาจจะก่อให้เกิดความเป็นไปได้ในการ a) หุ้มรัดบนตัวสัตว์ b)ถูกกลืนเข้าไป c) ทำ

ให้เกิดการลากหรือฉุดลากอย่างต่อเนื่อง หรือ d) เครื่องมือจับปลาติดกับบางสิ่งบางอย่างในสภาพแวดล้อม ที่ทำให้เป็นการตรึงตัวสัตว์ไว้

- ถูกตรึง ถูกทำให้ไม่สามารถเคลื่อนไหว หรือถูกดักไว้และไม่เป็นอิสระ
- เครื่องมือจับปลาหุ้มและรัดบนส่วนใด ๆ ของลำตัวหรือมีความเป็นไปได้ที่จะรัดหุ้มสัตว์ที่อยู่ในระหว่างการเคลื่อนไหวหรือระหว่างการเจริญเติบโต
- มีแผลเป็นรอยแยกที่มองเห็นได้ แต่ไม่รวมถึงครีบอก
- โครงกระดูกสันหลังหัก (เช่น หลังหัก), รวมถึงการได้รับบาดเจ็บอย่างรุนแรงของส่วนหางทั้งหมด
- มีวัตถุแปลกปลอมบาดทะลุเข้าไปในลำตัวของปลาหรือลำตัวของปลาถูกเปิดออก (เช่น สามารถมองเห็นอวัยวะภายใน)
- ส่วนหางได้รับบาดเจ็บรุนแรงบางส่วน (เช่น มากก่วาครึ่งหนึ่งของส่วนหาง)
- สัตว์ที่ต้องได้รับการพึ่งพา (เช่น ลูกปลาโลมาหรือปลาโลมาอายุน้อย) ถูกปล่อยไปตามลำพังหลังจากการวางอวนหรือการจับปลาสิ้นสุดลง หรือสัตว์ที่ต้องได้รับการพึ่งพาถูกปล่อยไว้กับตัวแม่ที่ได้ รับบาดเจ็บสาหัสหรือถึงแก่ความตายแล้ว

2) การได้รับบาดเจ็บต่อไปนี้ พิจารณาเป็นกรณีไป อาจจะหรืออาจจะไม่บ่งชี้ถึงการได้รับบาดเจ็บสาหัส อย่างไรก็ตาม อาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นอยู่หลายแห่งอาจพิจารณาได้ว่าเป็นการได้รับบาดเจ็บสาหัส แต่นั่นก็ขึ้นอยู่กับความรุนแรงของการได้รับบาดเจ็บแต่ละอย่างโดยพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป:

- การสังเกตเห็นว่าหรือได้รับรายงานว่าเรือได้ชนกับปลาโลมา
- การเสียเลือดที่มองเห็นได้
- ตะขอเบ็ดติดแน่นที่เฉพาะริมฝีปาก เนื้อเยื่อด้านนอกซี่ฟัน แต่ไม่มีสายเบ็ดที่ขาดจากตะขอหรือคันเบ็ด (no trailing gear)
- ตะขอเบ็ดเกี่ยวติดส่วนใดส่วนหนึ่งของลำตัวแต่ตะขอเบ็ดถูกถอดออกหรือดึงออกแล้ว
- ตะขอเบ็ดอยู่ในส่วนของร่างกายภายนอก (เช่น ส่วนที่ห้อยยื่นออกมา) หรือลำตัวโดยไม่มีสายเบ็ด หรือมีสายเบ็ด ที่อาจจะไม่ก่อให้เกิด :a) หุ้มรัดบนตัวสัตว์ b)ถูกกลืนเข้าไป c) ทำให้เกิดการลากหรือฉุดลากอย่างต่อเนื่อง หรือ

d) เครื่องมือจับปลาติดกับบางสิ่งบางอย่างในสภาพแวดล้อม ที่ทำให้เป็นการตรึงตัวสัตว์ไว้

• ถูกตรึง ถูกทำให้ไม่สามารถเคลื่อนไหว ถูกพันธนาการไว้ หรือถูกดักไว้ก่อนที่จะปล่อยเป็นอิสระโดยไม่มี เครื่องมือจับปลาติดไปด้วย ยิ่งการถูกกระทำในลักษณะดังกล่าวคงอยู่นานเท่าใดก็ยิ่งอาจจะทำให้ปลาโลมาได้รับบาดเจ็บสาหัสมากเท่านั้น เรียกการบาดเจ็บลักษณะนี้ว่า "การอ่อนแรงเนื่องมาจากการถูกจับ"

บางสายพันธ์หรือสปีชี่ส์ของปลาโลมาจะมีความอ่อนไหวต่อการอ่อนแรงเนื่องมาจากการถูกจับและสามารถได้รับบาดเจ็บอย่างรุนแรงได้หลังจากถูกดักไว้เพียงไม่กี่นาที

• เครื่องมือจับปลาห่อหุ้มและหลุดออกจากส่วนใดส่วนหนึ่งของลำตัวปลา

• สูญเสียหรือเสียรูปของครีบหลัง

• ส่วนหางที่ไม่ใช่แนวตัดเส้นกลางลำตัวได้รับบาดเจ็บรุนแรงบางส่วน

• ครีบอกหักหรือได้รับบาดเจ็บรุนแรงทั้งครีบหรือบางส่วน

• สตัว์ที่ตามธรรมชาติอยู่รวมเป็นกลุ่ม ถูกแยกจากกลุ่มและ/หรือถูกปล่อยให้อยู่โดดเดี่ยวในภายหลัง

D) การคัดแยกปลาทูน่าประเภทรักษาความปลอดภัยของปลาโลมาออกจากปลาทนูาที่ไม่ได้รักษาความปลอดภัยของปลาโลมา

• <u>หากมีการตายหรือการได้รับบาดเจ็บของปลาโลมาเกิดขึ้นในระหว่างการวางอวนหรือการปรับใช้เครื่องมือจับปลาอื่น ๆ</u> ปลาทูน่าทั้งหมดที่ได้จากการวางอวนหรือการปรับใช้เครื่องมือจับปลาอื่น ๆในครั้งนั้นจะถือได้ว่าเป็นปลาทูน่าประเภท<u>***ไม่***</u>รักษาความปลอดภัยของปลาโลมา (non-dolphin-safe tuna) และต้องถูกเก็บรักษาแยกไว้จากปลาทูน่าประเภทรักษาความปลอดภัยของปลาโลมา (dolphin-safe tuna) ที่จับมาจากการวางอวนหรือการปรับใช้เครื่องมือจับปลาครั้งอื่นๆ

• กัปตันเรือมีหน้าที่รับผิดชอบสำหรับการทำให้มั่นใจว่าปลาทูน่าประเภทรักษาความปลอดภัยของปลาโลมา (dolphin-safe tuna) ได้รับการเก็บรักษาไว้แยก

ต่างหากจากปลาทูน่าประเภทไม่รักษาความปลอดภัยของปลาโลมา (non-dolphin-safe tuna)

• กัปตันเรือมีหน้าที่รับผิดชอบสำหรับการกำหนดพื้นที่จัดเก็บปลาทูน่าประเภท ***ไม่*** รักษาความปลอดภัยของปลาโลมา (non-dolphin-safe tuna) บนเรือจับปลา

• ปลาทูน่าที่จับได้ในระหว่างกิจกรรมการจับปลาซึ่งมีปลาโลมาถูกฆ่าหรือได้รับบาดเจ็บสาหสั จะต้องถูกเก็บรักษาไว้***แยกต่างหากทางกายภาพ*** ตลอดการขนถ่ายปลาออกมาจากเครื่องมือจับปลาและบ่อเก็บปลาของเรือ

• **เรือหาปลาแบบอวนล้อมมีบ่อเก็บปลา*มากกว่า* หนึ่งบ่อ**: สำหรับเรือจับปลาแบบอวนล้อมถ้ามีบ่อเก็บปลาทูน่ามากกว่าหนึ่งบ่อ หากมีครั้งใดที่ปลาทูน่าประเภทไม่รักษาความปลอดภัยของปลาโลมา (non-dolphin-safe tuna) ถูกใส่เข้าไปในบ่อ ปลาทูน่าทั้งหมดในบ่อจะต้องถูกพิจารณาว่าเป็นปลาทูน่าประเภทไม่รักษาความปลอดภัยของปลาโลมา (non-dolphin-safe tuna) ถึงแม้ว่าจะมีการใช้ตาข่ายหรือวัสดอื่นๆ ในบ่อเพื่อแยกปลาทูน่าก็ตาม

อีกนัยหนึ่งคือกัปตันเรือจะต้องกำหนดว่าบ่อใดที่จะใช้สำหรับจัดเก็บปลาทูน่าประเภทไม่รักษาความปลอดภัยของปลาโลมา(non-dolphin-safe tuna) ในแต่ละเที่ยวของการออกจับปลา หากมีปลาโลมาถูกฆ่าหรือได้รับบาดเจ็บสาหัสในระหว่างกิจกรรมการจับปลาทูน่า

บ่อที่กำหนดเฉพาะ สำหรับจัดเก็บปลาทูน่าประเภทไม่รักษาความปลอดภัยของปลาโลมา (non-dolphin-safe tuna) โดยกัปตันเรือสามารถเปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละครั้งของการออกเรือจับปลา อย่างไรก็ตามถ้าเที่ยวใดของการออกเรือจับปลาทูน่าไม่มีการตายหรือได้รับบาดเจ็บสาหัสของปลาโลมาในระหว่างกิจกรรมการจับปลา เที่ยวการออกเรือจับปลานั้นไม่จำเป็นต้องมีบ่อปลาที่กำหนดเฉพาะสำหรับปลาทูน่าประเภทไม่รักษาความปลอดภัยของปลาโลมา (non-dolphin-safe tuna)

เรือหาปลาแบบ*ไม่ใช้*อวนล้อม: กฎหมายในสหรัฐอเมริกาที่กำหนดให้ต้องมีการรักษาความปลอดภัยของปลาโลมาได้ระบุว่าสำหรับเรือจับปลาแบบ*ไม่ใช้*อวนล้อมสามารถใช้ตาข่าย วัสดุอื่นๆ หรือพื้นที่จัดเก็บแยกทางกายภาพระหว่างปลาทูน่าประเภทรักษาความปลอดภัยของปลาโลมา(dolphin-safe tuna)

ออกจากปลาทูน่าประเภทไม่รักษาความปลอดภัยของปลาโลมา (non-dolphin-safe tuna)ได้

เรือแบบอวนล้อมที่มีบ่อจัดเก็บปลาเพียงบ่อเดียว: สำหรับเรือแบบใช้อวนล้อมที่มีบ่อจัดเก็บปลาเพียงบ่อเดียว ปลาทูน่าประเภทรักษาความปลอดภัยของปลาโลมา (dolphin-safe tuna) จะต้องถูกจัดเก็บแยกทางกายภาพออกจากปลาทูน่าประเภทไม่รักษาความปลอดภัยของปลาโลมา (non-dolphin-safe tuna) โดยใช้ตาข่ายหรือวัสดุอื่นๆ

• วัสดุอื่นๆ สามารถรวมถึงถุงใส่ขยะ ผ้าใบ ตาข่าย ผ้า หรือวัสดุอื่นๆ ที่สามารถแยกพื้นที่จัดเก็บหรือบ่อเก็บออกจากกันได้ทางกายภาพ

• ควรทราบว่าการทำเครื่องหมายบนปลาทูน่า เช่น การผูกเส้นลวดไว้ที่หางหรือการตัดหางปลาออก ***ไม่เพียงพอ*** สำหรับการเป็นไปตามข้อกำหนดในการเก็บรักษาทางกายภาพของ ปลาทูน่าประเภทรักษาความปลอดภัยของปลาโลมา (dolphin-safe tuna) เพื่อแยกออกจากปลาทูน่าประเภทไม่รักษาความปลอดภัยของปลาโลมา (non-dolphin-safe tuna)

• ***ตัวอย่างเช่น:*** สำหรับเรือหาปลาแบบไม่ใช้ อวนล้อมและเรือหาปลาแบบใช้อวนล้อมที่มีเพียงหนึ่งบ่อสำหรับจัดเก็บปลา ส่วนของตาข่ายหรือถุงใส่ขยะสามารถวางไว้บนปลาทูน่าประเภท รักษาความปลอดภัยของปลาโลมา (dolphin-safe tuna) ที่เก็บไว้ก่อนได้

• จากนั้น ปลาทูน่าประเภทไม่รักษาความปลอดภัยของปลาโลมา (non-dolphin-safe tuna) ทั้งหมดที่ได้จากกิจกรรมการจับปลาหรือการปรับใช้เครื่องมือจับปลานั้นสามารถจัดเก็บไว้ด้านบนของตาข่ายหรือถุงขยะได้

• เมื่อเสร็จสิ้นการวางอวนหรือการปรับใช้เครื่องมือจับปลาในรอบนั้นแล้ว ตาข่ายหรือถุงใส่ขยะจะต้องถูกวางเพิ่มอยู่ด้านบนของปลาทูน่าประเภทไม่รักษาความปลอดภัยของปลาโลมา (non-dolphin-safe tuna)

• การติดป้ายระบุที่ตาข่ายหรือถุงขยะจะสามารถทำให้มีการระบุบ่งชี้ปลาทูน่าประเภทไม่รักษาความปลอดภัยของปลาโลมา (non-dolphin-safe tuna) ได้อย่างชัดเจนเพื่อที่จะสามารถจัดเก็บปลาทูน่าประเภทรักษาความปลอดภัยของปลาโลมา (dolphin-safe tuna) ที่จับได้จากการจับในรอบต่อมาบนเรือลำเดียวกัน โดยเก็บไว้ด้านบนของปลาทูน่าประเภทไม่รักษาความปลอดภัยของปลาโลมา (non-dolphin-safe tuna)